

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עירית כפר סבא ואח'

בפני כב' השופטת רחל קרלינסקי

אבישי מתיה פרידלנד

התובע

נגד

עירית כפר סבא

הנתבעת

פסק דין

1
2
3 1. בפני תביעת לשון הרע שהגיש התובע כנגד הנתבעת בגין פרסום תגובה בכתבות עיתונאיות
4 שפורסמו באתרי אינטרנט, האחד: "בחדשות NRG" מיום 28.10.08, והשני - מאותו מועד
5 בכתבה באתר "LOCAL כפר סבא – הפורטל המקומי" וכן בעיתון קול הכפר מיום
6 31.10.08.
7 בכל הכתבות הנ"ל לטענת התובע, הוצאה דיבתו רעה, והוא הוצג כבעל שיקולים זרים
8 בפעילותו הציבורית, ולמרות שנדרשו נציגי הנתבעת להתנצל ולפצותו, לא הסכימו לכך.
9

רקע

10
11
12 2. התובע היה בתקופה הרלבנטית תושב העיר כפר סבא, ושימש בין היתר, כיו"ר ועד הפעולה
13 של שכונת גני אלרם בה התגורר.
14 כתוצאה ממפגע בריאותי, שנגרם במהלך שנת 07', בשכונתו בגין פריצת ביוב שקיבל ביטוי
15 בריחות עזים ובהימצאותם של חומרים תעשייתיים מסוכנים בסמוך לבית הספר ע"ש
16 גולדה מאיר, החל פועל למען תושבי השכונה ותלמידי בית הספר ושמירה על בריאותם.
17 לאחר איסוף מסמכים הוגשה ביום 28.10.08 תביעה ייצוגית כנגד הנתבעת ע"ש של 365,200
18 שו בביהמ"ש המחוזי בת"א לה הצטרף כעותר. במסגרת התביעה הנ"ל נדרשה הנתבעת
19 לשאת בתשלום פיצוי כספי בגין נזקי גוף ורכוש שנגרמו לתושבי שכונת גני אלרם בכ"ס.
20 התביעה הייצוגית הנ"ל קיבלה חשיפה ופרסום ארצי נוכח תוכנה העוסק בנושא איכות
21 הסביבה.
22 בעקבותיה פורסמו 4 כתבות עיתונאיות הסוקרות את הגשת התביעה הייצוגית.

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

1 לטענת התובע, במקום הצטרפות והרתמות של הנתבעת ונציגיה לפתרון הבעיה של המפגע
2 הסביבתי הנ"ל, בחרו האחרונים להירתם למסע רדיפה אישי שכל חיציו הופנו אליו תוך
3 הכפשת שמו ובני משפחתו והשמצתו.
4 הדבר בא לידי ביטוי בתגובות הנתבעת שנמסרו בכתבה עיתונאית בחדשות NRG, שם
5 פורסם כי:

6
7 **"מעיריית כפר-סבא נמסר בתגובה, כי "תביעה זו מצטרפת לשורת הצעדים שמר**
8 **מתיה נוקט בהם, מתוך מניעים אובססיביים אישיים בלתי מובנים. עיתוי**
9 **הגשתה ערב בחירות אינו מקרי וגם עו"ד המייצג את התובעים, איש פוליטי**
10 **המתמודד למועצת העיר, חושף בעליל את היותה של תביעה זו כלי ניגוח פוליטי**
11 **כנגד ראש העירייה המתמודד בבחירות הקרובות, אולם הניגוח פועל ישירות גם**
12 **כנגד המערכת העירונית כולה, לרבות עובדים ובעלי תפקידים שעושים מלאכתם**
13 **נאמנה וטורחים למען הציבור. מצער לראות כיצד שיקולים אינטרסנטיים**
14 **פוליטיים הגובלים בשיקולים זרים תוך ניצול ציני של שכונה ותלמידי בית ספר,**
15 **בהם שוקדת העירייה..."**

16
17 לטענת ב"כ התובע, יש באמירות אלה רצף מתוכנן של ביטויי שנאה, ביזוי והשתלחות
18 חסרת רסן, ובוודאי לשון הרע כנגד התובע, תוך שהן מטילות אות קין עליו ומכפישות את
19 שמו ברבים בקרב כלל קהילת הדיירים בשכונת אלרם בכ"ס ונועדו לפגוע בשליחותו כנציג
20 ציבור ו/או במקצועו כאיש תקשורת.

21
22 לטענת הנתבעת, היה זה דווקא התובע שבחר בסדרת פעולות שמטרתן להציק לה בכל דרך
23 שמצא לנכון, והכל בשל יריבות פוליטית מקומית וניסיון מצידו לתפוס כותרות שיסייעו לו
24 במאבקו הפוליטי על גבי הנתבעת.

25 הואיל והתובע פעל לטענתה, ממניעים פוליטיים, הרי מטרת התביעה גם כן להציגו כמי
26 שנאבק בנתבעת לצרכים פוליטיים, וזאת כאשר התובע הוא איש פוליטי אשר הצהיר על
27 כוונות פוליטיות, ואף תמך באחד המתמודדים בבחירות האחרונות לראשות העיר של
28 הנתבעת.

29 לא זו אף זו, במסגרת פעילותו הפוליטית מנסה התובע להצביע כביכול על מחדלים של
30 הנתבעת, ולצורך כך הוא מנצל את כל הכלים העומדים לרשותו, ובין היתר, פרסומים כנגד
31 הנתבעת, הפגנות כנגדה, ארגון קבוצות תושבים ושימוש בנתונים שאינם נכונים.
32 עוד טענה הנתבעת, כי לא רק שהאמור בתגובתה אינו מהווה לשון הרע, כי אם מהווה ביטוי
33 לשימוש בלשון העם לתיאור מעשיו החוזרים ונשנים של התובע, ואילו דווקא האחרון נקט
34 בהכפשות כנגדה אשר עולות בעצמן כדי הוצאת דיבה ולשון הרע.

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

לחלופין טענה הנתבעת, כי עומדות לה הגנות בחוק איסור לשון הרע שעניינן תום לב, לרבות
ההגנה הנקובה בסעיף 15(4) לחוק. היות שכל אדם בר דעת לטענתה, שקורא את הפרסום
הנדון יכול להבין כי ההתייחסות היתה לפעילותו הציבורית של התובע והבעת עמדתה של
הנתבעת על פעילותו הנ"ל, חוסה פרסום זה בגדר ההגנה עפ"י החוק, שהרי אין מאחוריו כל
כוונת זדון.
הנתבעת מכחישה כי הפרסום נועד לפגוע או להשפיל את התובע, או כי נעשה בכוונה צינית
זדונית או באופן שיטתי.
נוסף לכל אלה מוכחשת הטענה כי נגרם נזק לתובע.

דיון

לשון הרע

4. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מתייחס פרסום כלשון הרע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
ידו או במקצועו.
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית."

עפ"י ההלכה, הבחינה מחייבת בדיקתם של 4 שלבים:
ראשית, האם מדובר בלשון הרע עפ"י מבחן אובייקטיבי.
שנית, האם מדובר בביטוי שהחוק מטיל חבות בגינו.
שלישית, האם עומדת לנתבע אחת מההגנות המנויות בחוק.
רביעית, מהו הסעד בגין פרסום לשון הרע.
(ראה ע"א 7380/06 דרור חוטר ישי נ' מרדכי גילת)

בהיות אופי המבחן אובייקטיבי מתקיים מבחנו של האדם סביר והמשמעות שהיה נותן
לדברים באופן שהיה רואה בפרסום משום לשון הרע. כך גם אין חשיבות לשאלה מה התכוון
המפרסם להביע בפרסום לרבות באם התכוון לפגוע או האם נתפס הפרסום כפוגע בעיני
הנפגע.

(ראה: ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג (2) 334, ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ נ'
חברת החשמל, פ"ד לא (2) 281, 293, ע"א 466/86 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט (4) עמ' 734,
וכן א. שנהר, דיני לשון הרע, עמ' 109)

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

למעשה וכפי שנקבע בע"א 740/86 :

המבחן הקובע הוא מהי, לדעת השופט היושב בדיון, המשמעות שקורא סביר היה

מייחס למילים..."

(ראה שם בעמ' 337-338)

ההליך הפרשני של דבר הפרסום יכלול בראש ובראשונה את נוסחת האיזון בין הערכים המתנגשים שבין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב ויעשה שימוש בכמה כלים כדלקמן : ראשית, בחינת הפרסום על פי המובן הטבעי והרגיל של המילים לרבות בהקשר הרלבנטי. שנית, הבחינה תהא על פי הערכה מקובלת על הציבור כולו ועל פי הבנתו של ה"אדם הרגיל".

(ראה ע"א 723/74 הנ"ל)

ההלכה הפסוקה גם הניבה את כללי השלילה בעניין זה עת שנקבע כי אין מקום לנקוט בפרשנות של מסמך משפטי. (ראה שם וגם ת.א. (חי) 2528/00 קרפין נ' מעריב) או לעיין במילונים (ראה שנהר עמ' 111) . אין להביא ראיות למשמעות שייחס לה קורא רגיל (ראה ע"א 723/74 הנ"ל) ואין לדקדק בציציותיו של הפרסום הפוגע (ראה ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ ואח', פ"ד מט (2) 843).

5. לטענת ב"כ התובע, הביטויים המופיעים בהודעת הנתבעת לתקשורת ובפרסומים שהופיעו בכלי התקשורת המבוססים על ההודעה הנ"ל, מהווים לשון הרע. בעיקר ריכוז ב"כ התובע טענותיו בשני משפטים המפורטים בתגובת הנתבעת המצוטטת והם :

האחד, "נוקט צעדים מתוך מניעים אובססיביים אישיים בלתי מובנים".

השני, "שיקולים אינטרסנטיים פוליטיים הגובלים בשיקולים זרים תוך ניצול ציני של שכונה ותלמידי בית ספר".

ההתבטאות הנ"ל הכוללת את השימוש במילה "אובססיבי" והקשרה, היא הנותנת לטענתו את הפרשנות וגדר האמירה בבחינת לשון הרע. ב"כ הנתבעת טען מנגד כי אין בהודעת הנתבעת לתקשורת משום לשון הרע, ואין לקבל את פרשנות התובע למילה "אובססיבי" הלקוחה ממילון רפואי. יש לתת למילה הנ"ל את הפרשנות המקובלת במונח בלשון בני האדם קרי, מבחן אובייקטיבי, לכן אין גם חשיבות לתוכן ההבנה הסובייקטיבית של הטוען לפגיעה.

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

6. אין ספק כי הפרסום נשוא התביעה מייחס לתובע תכונת אופי אשר בנסיבות שאינן מחמיאות יכול שתהווה לשון הרע. אני סבורה כי לא ניתן לנתק את התיאור הנ"ל מכל ההקשר הנסיבתי לרבות כפי שהוצג התובע בכתבה. עד ההגנה, מר סגל הסביר בתצהירו, כי לא הייתה לנתבעת כוונה כלשהי אלא לתאר מצב עובדתי, החופף גם לגרסתו, לכוונתה לתאר את התובע כמי "שנעול ופועל באדיקות יתרה בנושא מפגע הריח".

הפעלת המבחנים הנ"ל על הפרסום נשוא הכתבה מביאני למסקנה כי התיאור המפורט בה אין בו ללמד את שהנתבעת טוענת לו כי אם על היבט שלילי של אותה אדיקות בטיפול במפגע הנ"ל. צירוף המניע האישי התמוה לתיאור התובע כאובססיבי לרבות הטענה בדבר ניצולו של המאבק לטובתו על גבי אחרים, יוצרים את האופי המשפיל של הביטוי ושם ללעג את התובע בעיני הבריות. אין חולק כי לו הייתה הנתבעת דואגת לציין בתגובתה את תיאור התובע כפי שציין העד מטעמה ולא את זה שבחר בו לציין בתגובה- היו פני הדברים שונים לחלוטין.

ההגנות

7. הנתבעת מעגנת הגנתה בסעיף 15(4) לחוק שזה לשונו:

"הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות."

סעיף זה כמו סעיפים 15(5)-15(7) מעניק הגנה למפרסם בגין הבעת דעה, שהיא למעשה הליך מחשבתי בניגוד להצגת עובדה אובייקטיבית. גם כאן המבחן לאבחנה בין עובדה לדעה הוא אובייקטיבי, כלומר:

"פרסום יוגדר כהבעת דעה, אם יהיה כזה שהאדם הסביר יבין את האמור בו כדעתו של הכותב ולא כהצגת עובדות מצידו... אותו רושם ייוצר אצל הקורא הסביר עקב ניסוחה של האמרה, מקומה בפרסום כולו ומבנה הפרסום בכללותו."

(ראה שנהר בעמ' 310-311)

8. על מנת לזכות בהגנה הנ"ל על הנתבעת להוכיח קיומם של מספר תנאים: ראשית, הבאת העובדות שעליהן מסתמכת הבעת הדעה.

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

שנית, העובדות חייבות להיות נכונות.
שלישית, קיימת הפרדה ברורה בין עובדות לבין דעות.
(ראה ד"נ 9/77 חברת החשמל לישראל בע"מ ואח' נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' פ"ד לב (3) 337 וכן ע"א 3199/93 הנ"ל).
כמובהר ע"י המלומד שנהר :

"מלות הפרסום צריכות לשמש כנקודת המוצא בסווגו כהבעת דעה או כעובדה.
כדי שהפרסומים יסווגו כהבעת דעה מוגנת, "הדברים צריכים להיות מנוסחים
בנוסח ברור, כבקורת או כהבעת דעה. היותה של טענה מסוימת מסקנה סבירה
מעובדות ידועות לא תעשה את המסקנה העולה מאותן עובדות אלא אם תוצג ככזו.
ניסוח טענה באופן קטגורי יעיד שזו מהווה עובדה, ומאידך גיסא, פרסומים
המציבים סימני שאלה לגבי אפשרות מסוימת או פרסומים המעלים טענה תוך
שימוש ב"סגנון של ויכוח" יסווגו בדרך כלל כדעות."

(ראה שם בעמ' 312)
רביעית, הדעה המובעת היא כזו שניתן להסיקה באופן סביר מעובדות האמת עליהן היא
מסתמכת.

(ראה ע"א 831/86 פרופ' משה מאור נ' פרופ' דן מיכאלי פ"ד מד (1) 762)
בפסה"ד הנ"ל הבהיר ביהמ"ש העליון כי הבעת הדעה אינה חייבת להיות נכונה מבחינה
עובדתית ובלבד שאדם סביר יכול היה להסיק את המסקנה המשמיעה מעובדות נכונות
בעיקרן, שעליהן התבססה.

כל האמור מלמד על הדרישה לקיומו של יחס גומלין מספיק בין הדעות לעובדות שבאותו
פרסום.

(ראה שנהר, בעמ' 319)
חמישית, הפרסום נעשה בתום לב.

לענין זה יובהר כי אין די בהעדר כוונת זדון ויש לבחון מחד את המאמצים שנעשו ע"י
המפרסם כדי לבדוק את אמיתות הדעה שהביע ומאידך את סבירות הפרסום, סגנונו ולשונו.
שישית, הפרסום יהיה בין היתר (והמתאים למקרה שלפני) על התנהגות הנפגע בקשר לעניין
ציבורי.

כל המבחנים הנ"ל נתנו ביטוי לאיזון שיש לקיימו בין חופש הביטוי לפגיעה בשם הטוב . יחד
עם זאת דווקא בהגנה זו ניתן משקל רב יותר לחופש הביטוי לנוכח הנגיעה לעניין הציבורי.
ודוק, הגנה רחבה יותר תינתן לביקורת בנושאים ציבוריים מאשר בעניינים אחרים.

(ראה ע"א 214/89 אבנרי נ' אברהם שפירא, פ"ד מג(3) 840 וכן ע"א 1104/00 אפל נ'
חסון, פ"ד נו(2) 607)

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

גם נטייתו של ביהמ"ש לסווג פרסום ככזה שיש בו עניין ציבורי תגבר מקום בו מתייחס
הפרסום לדמות ציבורית.
(ראה ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח (3) 808)

9. לטענת ב"כ הנתבעת הואיל והפרסום נעשה בתום לב אזי על רקע סדרת פעולותיו של התובע
שהיתה רצופה ומטרתן היתה להכפיש את ראש העיר, נמסרה התגובה לעיתונות שהיה בה
משום הבעת דעה על התנהגותו. לכן נטען כי השימוש שעשה התובע בפרשת המפגע
התברואתי כדי לנגח את ראש העיר טרם הבחירות, היה שימוש ציני בנושא לצורך פוליטי.
על כן, הפרסום לא חטא לעובדות כהווייתן.
לטענת ב"כ התובע המסקנה מראיות ההגנה חייבת להיות אחרת.
מעדותו של עד ההגנה עלה כי ההודעה לעיתונות מטעם הנתבעת הייתה כולה בבחינת תיאור
עובדתי. משכך, אין הנתבעת יכולה להסתייע בהגנת הסעיף. כמו כן משלא קיומה הפרדה
ברורה בין תיאור העובדות להבעת הדעה על אותן עובדות, לא תעמוד למפרסם ההגנה עפ"י
החוק.

10. בחקירת התובע על תצהירו התברר, ועל כך אין חולק, כי הוא היה מעורב בפעילות ציבורית
לטיפול בסילוק המפגע בשכונת גני אלרם בכ"ס.
פעילותו הציבורית כללה מעבר להגשת העתירה המנהלית גם ארגון הפגנות, כינוס אסיפות
תושבים, פרסום ושימוש באמצעי התקשורת כאשר הוא בעצמו איש תקשורת במקצועו
ובעל ניסיון רב בעיתונות הכתובה והמשודרת כפי שהעיד על עצמו. במהלך פעילות זו, היה
התובע מעורב בתקריות שונות שבמסגרתן נעצר, לטענתו, על לא עוול בכפו, והוצא כנגדו צו
הרחקה מהנתבעת כתוצאה ובעקבות המעצר שנערך בפברואר 2009.
למעשה, הודה התובע בפעילות נמרצת מצידו בטיפול באותו מפגע, אולם הוא בחר לציין, כי
הפעילות היתה במסגרת האמצעים הסבירים העומדים לרשות תושבים החשופים למפגע
כנ"ל, כמו פנייה בכתב, כמו פנייה לתקשורת והגשת העתירה המנהלית.

11. ב"כ הנתבעת ביקש ללמוד מהתנהלות זו תמיכה לתגובת הנתבעת, על פיה התובע היה מסור
באופן מוחלט ופועל באדיקות יתרה, ומשכך היה בסיס לתיאורו באופן שתואר בתגובת
העירייה.
על פי עדות עד ההגנה, מר סגל, ששימש דובר הנתבעת בתקופה הרלבנטית, פרסמה הנתבעת
תגובה לעיתונות ביום 28.10.08 בעקבות העתירה המנהלית שהוגשה כנגדה, ובמיוחד לנוכח
העיתוי של הגשתה, אשר נראה היה בעינה כשיקול פוליטי של התובע.
לדבריו, מדובר היה בעשרה ימים לפני מועד הבחירות, וברקע עמדו ההכפשות של שמו של
ראש העיר, במסגרת המאבק ביחסי עירייה-תושבים בנוגע למטרד הנ"ל. במהלך החודשים
שבהם נמשכה אותה פרשה, נוכח העד כי התובע הוא אדם פעיל פוליטי, בעל מניעים

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

פוליטיים אשר פעל בפרשה הנ"ל משיקולים פוליטיים. זאת למד מנוכחות במספר ישיבות של מועצת העיר ואירועים אחרים שהתובע נכח בהם, ועורר בהם מהומות ע"י התנהגות בלתי הולמת.

לכן ציין כי לאור התנהגותו הפוליטית והציבורית של התובע הנ"ל, נועדה תגובת הנתבעת, שבה הובעה דעה על התנהלותו של התובע בקשר לעניין ציבורי.

העד סגל צירף לתצהירו את התגובה שניסח וששימשה את הנתבעת למסירה לעיתונות, ולהלן הנוסח המלא:

"מעיריית כפר סבא נמסר כי תביעה זו מצטרפת לשורת הצעדים שמר מתיה נוקט בהם מתוך מניעים אובססיביים אישיים בלתי מובנים. עיתוי הגשתה ערב בחירות אינו מקרי וגם עו"ד המייצג את התובעים, איש פוליטי המתמודד למועצת העיר, חושף בעליל את היותה של תביעה זו כלי ניגוח פוליטי כנגד ראש העירייה המתמודד בבחירות הקרובות, אולם הניגוח פועל ישירות גם כנגד המערכת העירונית כולה, לרבות עובדים ובעלי תפקידים שעושים מלאכתם נאמנה וטורחים למען הציבור.

מצער לראות כיצד שיקולים אינטרסנטים פוליטיים, הגובלים בשיקולים זרים תוך ניצול ציני של שכונה ותלמידי בית ספר, בהם שוקדת העירייה באינטנסיוויות על טיפול במטרד ריח ולא חוסכת כל מאמץ להביא פתרון של תופעת ריח שקיימה זה מכבר ולא טופלה כהלכה. דווקא עכשיו, כשהנושא קיבל טיפול מקצועי ומסור ונראים הפתרונות למיגור התופעה מוצאים לנכון התובעים לעשות הון פוליטי בלתי ראוי. כזכור נכשל ניסיונו הקודם של מתיה להשיג את אהדת בית המשפט לטענתו שהעירייה כשלה בטיפול בנושא ובית המשפט סמך את ידו על טיפולה המסור והסביר של העירייה לפתרון המטרד. כתב התביעה לכשיגיע - יילמד ויענה בבית המשפט."

מר סגל הודה למעשה, כי כל תוכן ההודעה הנ"ל מהווה מבחינתו סקירה עובדתית ואין בו משום הפרדת העובדות לבין הבעת הדעה. עוד הסביר, כי בשל אילוצי פרסום היו צריכים הדברים להיות נקוטים בלשון תמציתית, בהירה לכל הקורא, ולכן ננקטו המילים שצוינו בהודעה.

12. אני סבורה כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח כי עומדת לה ההגנה הנטענת. התגובה שנוסחה לרבות הפרסום בעקבותיה אינו מפריד בין הבעת דעה וקביעת עובדה. הנתבעת בחרה לערבב בין הדברים כך שהקורא הסביר לא ימצא את דרכו להבין כי הפרסום

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

חלקו או כולו הוא בבחינת דעה בלבד. הרושם הוא שכוונת הנתבעת היה לתאר מצב עובדתי קיים ולא דווקא להביע דעתה על התנהלותו של התובע בכל הנוגע למאבק הפוליטי. יתר על כן, ולטעמי גם בעיקר, לא נמצא אותו יחס גומלין מחייב בין העובדות שפורטו למסקנה העולה מהן ולא נראה כי ניתן להסיקה באופן סביר מהעובדות הנ"ל. כך גם ספק בעיני באם היה הפרסום נעוץ בתום לב מובהק מצד הנתבעת. שהרי, גם אם רצתה הנתבעת ללמד על "אדיקותו" של התובע בחרה לעשות כן על דרך השלילה. זאת ועוד, מועד פרסומה של התגובה היה בסמוך מאד למועד הבחירות ועל כן השימוש שעשתה הנתבעת במסירת התגובה חרג מניסיון לבקר את התנהלות התובע אלא שימש בידה דרך "להשיב לו כגמולו". אמנם הנתבעת לא טענה להגנה מכח סעיף 15 (10) לחוק בדבר מסירת תגובה לשון הרע מוקדמת לפרסום ולא בכדי. יחד עם זאת, מדברי עד ההגנה עלה כי הכפשות קודמות של ראש העיר ערב הבחירות (והדבר לא פורט כמתייחס דווקא לתובע) הצדיקו מסירת תגובה כנ"ל כנגד התנהלות התובע שבחר בין היתר במאבק פוליטי מול הנתבעת. לכן אציין כי בהקשרה של תגובה כנ"ל נקבע כי עליה להיות עניינית ולא להוות בעצמה לשון הרע. כשלעצמי לא שוכנעתי כי התגובה ענתה על דרישה זו. אני מצאתי כי מתן הגנה רחבה לנתבעת בנסיבות המקרה שבפני תשמש כלי שרת בידי גוף שלטוני להרפות ידי מי שמבקש לצאת למאבק צודק נגד פעילותו ומדיניותו כך שריחו יובאש בפני מי שלמענם ביקש לפעול.

הנזק

10. לטענת ב"כ התובע, הואיל וההתבטאות הייתה מכוונת ובזדון, כשמטרתה השפלת התובע, יש לחייב את הנתבעת בפיצוי הולם בגובה המקסימאלי של החוק ללא הוכחת נזק. תגובת נציגי הנתבעת הביאה ליצירת נזק בלתי הפיך לשמו הטוב של התובע בקרב כל חבריו, שכניו, מכריו ושאר תושבי כפר סבא והסביבה, וכן ליצירת נזק כבד לשמו הטוב של התובע בקרב ציבור שעלול להיות מושפע באופן שלילי מהפרסום של הנתבעת. לפיכך, ביקש לפסוק לתובע פיצויים מינימאליים ללא הצורך בהוכחת נזק שלא יפחת מ-60 אלף ₪. לחילופין ביקש לפסוק לתובע את הפיצוי הקבוע בחוק ללא הוכחת נזק על פרסום לשון הרע בזדון בסכום שלא יפחת מ-120 אלף ₪. לטענת הנתבעת, לא רק שאין לפסוק לתובע פיצויים כלשהם, הואיל ועומדת לה הגנה עפ"י החוק, אלא משום שלא נגרם לו כל נזק ממשי או פוטנציאלי, ובוודאי שאין מקום לקבוע כי הייתה כוונת זדון בפרסום. יתר על כן, פעילותו הציבורית של התובע בתקופה הרלבנטית, שלוותה לטענתו בגישה כוחנית הביאה למעצרו והרחקתו בצו שיפוטי מהנתבעת.

בית משפט השלום בכפר סבא

30 מרץ 2011

ת"א 5201-08 אבישי מתיה פרידלנד נ' עיריית כפר סבא ואח'

ובהיות התובע איש תקשורת לא סבל כל נזק שהוא, כאשר ממילא פורסם אודותיו ואודות מעצרו בלא שחלק על כך או מצא שמדובר בהוצאת דיבה.

11. הלכה היא, כי פיצויים בגין לשון הרע נועדו להעמיד את הנפגע במצב שבו היה נתון לולא הפרסום, כשהפיצוי נועד להשיג תיקון הנזק לשמו הטוב. לעיתים יש בפיצוי גם ביטוי להכרה משפטית בביצוע העוולה או אף הרתעת הציבור מפני פגיעה בכבודו של אדם. (ראה ת.א. (י-ם) 8206/06 סרן נ' ד"ר אילנה דיין) בעניין זה נקבע, כי אין להסתפק בפיצוי סמלי, הגם שלא יעלה על שיעור הנזק. (ראה, רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, פ"ד נה (5) 510)

עפ"י הודאת התובע, נוכח חלוף הזמן, השתנו הנסיבות והוא עזב את העיר כ"ס ואת שכונת מגוריו. התובע בעצמו איש תקשורת והייתה לו נגישות לאמצעי התקשורת להפרכת הפרסום. כמו כן אין להתעלם מהעובדה כי פרשת מעצרו של התובע וצו ההרחקה לא הוסיפו לפאר שמו של התובע בהקשר למאבקו הציבורי הנ"ל ועל כן יש בכל אלה להשליך על שיעור הפיצוי שיפסק.

12. בהתחשב בכל הנסיבות שנמנו לעיל, אני מחייבת את הנתבעת לפצות את התובע בסך של 10,000 ₪. לסכום זה יצטרפו הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך של 5,500 ₪.

המזכירות תשלח פסק דין זה לצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר ב תשע"א, 30 מרץ 2011, בהעדר הצדדים.

רחל קרלינסקי, שופטת